

Lone Frank
Størst af alt
293 sider
Politikens Forlag

Guldalderen i et forhold. *Det var en guldalder i vores forhold. Jeg havde i hvert fald aldrig oplevet det fungere bedre.*

Lone Frank sætter ind med ædelmetallet for at fortælle læserne, hvor højt, hun har værdsat en periode af sit liv, da forholdet til et menneske var fyldt op af det, hun havde behov for på det tidspunkt; *friheden i at både at være mig selv og samtidig være forbundet til et andet menneske var nærmest berusende.*

Nu var situationen for Lone Frank på det tidspunkt, at den geografiske og fysiske afstand med kæresten i et andet land kunne afstedkomme den følelse med god samvittighed. Med andre ord; kæresten var optaget af sine studier i New York, mens Lone Frank boltrede sig i parrets fælles lejlighed i København.

Så langt så godt, ikke alle er så heldige, eller mindre kontant: I den situation.

At vi så som læsere bliver beriget med den historie og den vending om ædelmetallet får den læser, der tager sit liv og sit eventuelle parforhold seriøst, til at tænke over, hvornår det mon var guldalder sidst.

Er det fem år siden? Er det ti år siden? Er det det måske nu? Lige nu? Hvornår var det den bedste tid på klokken, hvornår var den helt oppe at ringe?

Enhver parterapeut med respekt for sig selv har været inde at vende omkring lykkelige stunder i kriseramte forholds liv. Hvad der har gjort parret godt. Og en forstandig psykolog er god til at finde ind til kernen af det ulykkelige eller forvirrede menneskes sande behov og blokeringer for at udleve dem. Her sparer vi så psykologen og bruger Lone Franks model:

Da båndene strammede til dengang for hende, hvilket vil sige, at nu var kæresten på vej til København, så rykkede hun i livet. For at forsøge at finde sin egen guldalder.

Han kom hjem, og jeg gik min vej.

Lone Frank havde sin vej at gå dengang, og siden er der kommet andre veje til og valgt andre veje fra. Det væsentlige i det budskab, hun her leverer, er, at behovet for at finde sin kerne, sin frihed, sit *room of one's own* står højere end at holde fast i vante omgivelser for at lindre på et savn og flygte fra den rådne samvittighed.

Der skulle en stor tragedie, en langt senere kærestes død, til, før Lone Frank hengiver sig til kærligheden på en undersøgende, nærmest forskningsagtig måde. Det er der kommet denne fantastiske bog ud af, som kommer rundt om en hel, hel, hel masse af de fragmenter og helheder, som livet og kærligheden består af. Og sandelig om hun ikke formår at sætte ord på sin forskning, så vi som læsere bliver ført ind i en verden af erkendelser og værdier, der ser ud til at have forbindelse til det, vi alle har som den største gåde i vore liv: At forbinde friheden og uafhængigheden med tilknytningen til et andet menneske.

Som hun selv siger:

Længslen efter noget, som i virkeligheden er en illusion har stået mig i vejen. Mit væsen, og det vil sige især trangen til frihed og uafhængighed, er ikke kompatibel med en total selvforglemmelse og overgivelse til en anden.

Hvor er det smukt. Man er naturligvis forskellige som mennesker, og måske er man ikke så forskellige alligevel. Måske lader man bare som om. Men selv om man har været sammen i mange år på een måde, gået i symbiose på forskellige punkter, så er det aldrig for sent at smide frihedskortet på bordet og erklære, at man har brug for en weekend alene, eller at man denne eftermiddag helst vil cykle mod nord, mens du cykler mod syd.

Vigtigt for plejen af parforholdet, vigtigt for renselse af ædelmetallet i ens indre.

Ingredienserne for og vejene og vildvejene **mod** det gode liv farer rundt på siderne, som også bliver fyldt af den mest urkomiske og aldeles selvudslettende og uhøjtidelige beskrivelse af Lone Franks fødselsdag. Der naturligvis blev beriget med adskillige hilsener på Facebook. Lad os citere forfatteren selv:

"Tillykke, Lone Frank - håber du havde alle tiders dag med familie og venner".

Det var min 51-års fødselsdag, og den venlige hilsen var slået op på min Facebook-væg af en af de 5.000 "venner", jeg ikke kender personligt og aldrig har mødt. Jeg svarede pænt tak uden at nævne for vedkommende, hvordan jeg faktisk havde tilbragt dagen. Nemlig alene. Og for at gøre det helt surrealistisk var de eneste mennesker, jeg talte med, arrangørerne af en konference, hvor jeg holdt foredrag. En konference arrangeret af Folkebevægelsen mod Ensomhed.

Så kan det hele vist ikke blive mere samfundsudleverende og barokt. Efter den episode begyndte Lone Frank at tænke nærmere over, hvad det er, der foregår med ensomheden.

Måske fordi hendes eget behov, som hun skriver i bogen, for alenehed så tydeligt støder an mod en gængs opfattelse af, hvad det gode liv er.

Alene, sorgfuld og en ubændig længsel har fyldt Lone Frank ved visse lejligheder, men ensomhed; meget sjældent, selv om det for nogle ville lyde så uendelig trist og ensomt at have været på arbejde på sin 40-års fødselsdag og kun været sammen med en tilfældig bekendt, hun har set nogle få gange siden.

Lone Frank når rigtig langt omkring i sin forskning og sit udvalg af emner, der indikerer og understøtter bogens titel, *Størst af alt* . . .

Hun går til psykolog, hvor hun bliver sat igang med at reflektere over en række nøglesætninger udi kærlighed og liv. Hun behandler emnet utroskab ud fra mange, forskellige synsvinkler. Hun går ombord i de forskellige teorier om, hvorvidt folk i et lokale på speed-dating går efter indkomst eller udseende, og hvad folk i virkeligheden så går efter i det lange løb. Hun fortæller om hjerneforskning, gentestning, de inkarnerede ungarke hos studsmus, og med højt belagt humor fortæller hun om sit møde i år 2000 med internetdating, der dengang trådte sine barnesko, og hvor man i Lones tilfælde måtte bide hovedet af al skam for at præsentere sig sådan et sted.

Og som læsere kan vi glæde os over, at hun, såvel mange profiler og nu også mange år senere, beskriver, hvordan hun ofte sender en tanke til psykolog og datingekspert Eli Finkel fra Northwestern University, der har afdækket, hvor elendige de udførlige profiler på nettet er som midler til at identificere romantisk kompatibilitet.

Og så følger beskrivelser af intens forskning på området.

Lone har ved en blanding af personlige oplevelser og deraf for hende nødvendig forskning bevæget sig ud i det enorme område, som livet og kærligheden og meget, meget mere, består af. Det er i sandhed en bog, der giver anledning til refleksion, og som kan være et pænt afsæt til at finde det ædle metal, guldet, i vort eget liv.

